

נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כשישראל פותחים בתשובה בבכיה, מיד ותחמל עליו, וזהו בכי יבאו, בזכות הבכיה שלו יתפנסו מן הגלות. שיש היכל של דמעה שאין לה רשות לפתח אלא בדמעה, ויש היכל הנגון שאין לה רשות לפתח אלא בנגון, ומשום זה דוד מתקרב לאותו ההיכל בנגון, וזהו שכתוב והיה כנגון המנגן. ויש היכל של אור שלא נפתח אלא לאדם שהיה מתעסק באור התורה.

ויש היכל של נבואה שלא נפתח אלא לאדם שהוא חכם גבור ועשיר, ויש היכל של יראה שנקרא היכל היראה, שלא נפתח אלא למי שיש בו יראה, ויש היכל של עניים שלא נפתח אלא לעניים שהיו מתעטפים לפני יהו"ה בתפלה, בעטוף של מצוה של ציצית ותפלין, ועליהם נאמר תפלה לעני כי יעטף.

ויש שער של צדיקים שלא נפתח אלא לצדיקים. זהו שכתוב זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו, וזהו השער של צדיק ח"י העולמים, שנאמר בו ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכעת בגלות נאמר בו הצדיק אבד. מה זה אבד? אבד לגבירה, ונאמר בו ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני. ומשום שאין לו משלו, העניים צועקים בח"י ברכות התפלה אל ח"י העולמים, והרי הסתלק משם הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הצדיק חרב

נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כד ישראל פתחין בתיובתא בבכיה, מיד ותחמל עליו, ודא איהו בכי יבאו (ירמיה לא ח), בזכות בכיה דיליה יתפנשון מן גלותא.

דאית היכלא דדמעה, דלית לה רשו למפתח אלא בדמעה, ואית היכלא דנגונא, דלית לה רשו למפתח אלא בנגונא, ובגין דא דוד מתקרב ליהוה היכלא בנגונא, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה כנגון המנגן, ואית היכלא דנהורא, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה מתעסק בנהורא דאורייתא.

ואית היכלא דנבואה, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה חכם גבור ועשיר, ואית היכלא דיראה, דאתקרי היכל היראה, דלא מתפתחא אלא למאן דאית ביה דחילו, ואית היכלא דעניים, דלא מתפתחא אלא לעניים דהוו מתעטפים קדם יהו"ה בצלותא, בעטופא דמצוה דציצית ותפלין ועליהו אתמר (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף.

ואית תרעא דצדיקיא, דלא מתפתחא אלא לצדיקיא, הדא הוא דכתיב (שם קיח ב) זה השער ליי' צדיקים יבאו בו, והאי איהו תרעא דצדיק ח"י עלמין, דאתמר ביה (שם לו כה) ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכען בגלותא אתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, מאי אבד, אבד למטרוניתא, ואתמר ביה (שם יט ה) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הצדיק חרב

וַיִּבֶשׁ, כְּמוֹ שְׁעֵנֵי חֶרֶב וַיִּבֶשׁ, וְסוּד הַדָּבָר - יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיִּבְשָׁה.

וְאִין שַׁעַר פְּתוּחַ אֲלֵא שַׁעַר שֶׁל דְּמָעָה, וּמָה הִיא בַת עֵינַי? שְׁדִמְעָה יוֹצֵאת מִמְּנָה, וְעֲלִיָּה נֹאמַר שְׁמַרְנֵי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי, וּבָהּ וְהִנֵּה נֶעַר בְּכָהּ, לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִרְחַם עֲלֶיהָ בְּגָלוֹת. זֶהוּ שְׁכַתוֹב אֶתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן, מִשׁוּם שֶׁהִיא לְבַת אֵשׁ שְׁנִרְאָתָהּ לְמִשְׁהָ בְּסָנְהָ, שְׁכַתוֹב וַיִּרְא מִלְּאֶפֶד יְהוָה אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, הִיא בַּת מִן בְּרֵאשִׁי"ת, וְזֶה בְּרֵאשִׁי"ת.

תְּקַן שְׁנַיִם עֶשֶׂר

בְּרֵאשִׁית הוּא מֵאֲמַר רֵאשׁוֹן שֶׁל הַכֹּל, כְּלוּל מֵעֶשֶׂר אֲמִירוֹת, וְהִיא ל"ב אֱלֹהִי"ם שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וּמִצַּד שְׁמַאל נִתְּנָה, שֶׁהִיא גְבוּרָה, אֵשׁ אֲדָמָה, וּמִשׁוּם זֶה בְּלַבַּת אֵשׁ, וּמִשְׁהָ הָיָה מִצַּד הַלְוִיִּם מִהִצַּד שְׁלוֹ מִמֶּשׁ, וְלָמָּה הִתְגַּלְּהָ לּוֹ בְּסָנְהָ? לְהִרְאוֹת שְׁהִיָּתָה בְּדַחַק בֵּין הַקּוֹצִיִּם, וְעַם כָּל זֶה וְהַסֵּנֶה אֵינְנוּ אֶפְלָ, בְּשִׁבִיל הַשּׁוֹשְׁנִים, שֶׁהֵם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵיוּ עֲתִידִים לִהְיוֹת בְּגָלוֹת בֵּין הָעָרֵב רַב שֶׁהֵם קוֹצִים, וְזֶהוּ הַסּוּד כִּי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךְ שָׁמָּה, וְאוֹתָךְ לֹא אַעֲשֶׂה כָּלָה.

הִרְאָה לּוֹ שֶׁכָּר הַכְּלָה, וְהִיא לְבַת אֵשׁ בֵּין הַקּוֹצִים, שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים, כְּשֶׁהֵם דוֹחֲקִים אֶת הַשְּׂכִינָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל, הַשְּׂכָר שֶׁלָּהֶם כְּלָה, יוֹצֵאת הַשְּׂכִינָה הַכְּלָה מִבִּינֵיהֶם, וַיִּבֶא הַחֲתָן בְּשִׁבִילָהּ, וְזֶהוּ שְׂכָר

בְּבֵית שְׁנֵי, וּבְגִין דְּלִית לִיהָ מִדִּילִיָּהּ, עֲנִיִּין צְוּוּחִין בְּח"י בְּרִכְאָן דְּצִלוֹתָא, לְגַבֵּי ח"י עֲלָמִין, וְהָא אִסְתַּלַּק מִתַּמָּן נְבִיעוּ דְּכָל בְּרִכְאָן, וְלִית מָאן דִּיהִיב לוֹן, וְתִרְעִין אַחֲרֵנִין סְתִימִין, וְתִרְעָא דְצִדִּיק חֲרָבָא וַיִּבְשָׁה, כְּמָה דְעֲנֵי חֶרֶב וַיִּבֶשׁ, וְרָזָא דְמָלָה (בְּרֵאשִׁית א ט) יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיִּבְשָׁה.

וְלִית תִּרְעָא פְּתִיחָא אֲלֵא תִרְעָא דְדְמָעָה, וּמֵאֵי אִיְהִי בַת עֵינַי, דְּדְמָעָה מִינָהּ נִפְקָא, וְעֲלֵהּ אֲתַמַּר (תְּהִלִּים יז ח) שְׁמַרְנֵי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי, וּבָהּ וְהִנֵּה נֶעַר בְּכָהּ (שְׁמוֹת ב ו), לְגַבֵּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּירְחַם עֲלֶיהָ בְּגָלוֹתָא, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (תְּהִלִּים קב יד) אֶתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן, בְּגִין דְּאִיְהִי לְבַת אֵשׁ דְּאִתְחַזְּיָא לְמִשְׁהָ בְּסָנְהָ, דְכַתִּיב (שְׁמוֹת ג ב) וַיִּרְא מִלְּאֶפֶד יְי' אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, אִיְהִי בַּת מִן בְּרֵאשִׁי"ת, וְדָא בְּרֵאשִׁי"ת.

תְּקוּנָא תְּרִיסַר

בְּרֵאשִׁי"ת (דף כו ע"א) מֵאֲמַר קְדָמָא דְכֹלְא, כְּלִילָא מַעֲשֶׂר אֲמִירָן, וְאִיְהִי ל"ב אֱלֹהִי"ם דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וּמִסְטָרָא דְשְׁמַאלָא אֲתִיְהִיבַת, דְּאִיְהִי גְבוּרָה אֲשָׁא סוּמְקָא, וּבְגִין דָּא בְּלַבַּת אֵשׁ (שְׁמוֹת ג ב), וּמִשְׁהָ הוּא מִסְטָרָא דְלִיּוּאֵי מִסְטָרָא דִּילִיָּהּ מִמֶּשׁ, וְאֵמֵאֵי אֲתִגְלִיא לִיָּהּ בְּסָנְהָ, לְאַחֲזָאָה דְהוֹת בְּדוּחְקָא בֵּין הַקּוֹצִים, וְעַם כָּל דָּא וְהַסֵּנֶה אֵינְנוּ אֶפְלָ, בְּגִין שׁוֹשְׁנִים דְּאֵינּוּן בְּנֵהָא, דְּאֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמַהוּי בְּגָלוֹתָא בֵּין עָרֵב רַב דְּאֵינּוּן קוֹצִים, וְדָא אִיְהוּ רָזָא (יִרְמִיָּהוּ מו כח) כִּי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךְ שָׁמָּה, וְאוֹתָךְ לֹא אַעֲשֶׂה כָּלָה.

אֲחִיו לִיָּהּ אֲגָרָא דְכֹלְהָ, דְּאִיְהִי לְבַת אֵשׁ בֵּין הַקּוֹצִים דְּאֵינּוּן חִיבֵיא, כִּד דְּחַקִּין לְשְׂכִינְתָא וַיִּשְׂרָאֵל, אֲגָרָא דְלַהוֹן כְּלָה, נִפְקָא שְׂכִינְתָא כְּלָה